

Stalino KELIU

Lietuvos Komunistų partijos Kupiškio rajono komiteto
ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos organas

Eina 9-ji metai

1954 metų
balandžio 17 d.,
šeštadienis

Nr. 31 (797)

Kaina 15 kp

LIETUVOS KP CENTRO KOMITETE

Dėl Radviliškio rajono Černiachovskio vardo žemės ūkio artelės kolūkiečių kreipimosi

Lietuvos KP CK pritarė Radviliškio rajono Černiachovskio vardo žemės ūkio artelės kolūkiečių kreipimuisi, kuriame jie kviečia visus respublikos kolūkiečius ir žemės ūkio specialistus įjungti į socialistinį lenktyniavimą už pavasario sėjos atlikimą pirma laiko bei aukštu lygiu, už visų žemės ūkio kultūrų gausius derlius, tolesnį visuomeninių gyvulių skatinimą padidinti ir jų produktyvumą pakelti 1954 metais.

Lietuvos KP rajonų komitetai, kolūkių pirminės partinės organizacijos, MTS direktoriai privalo apsvarstyti Černiachovskio vardo žemės ūkio artelės kolūkiečių kreipimą visuotiniuose kolūkiečių susirinkimuose, kuriuose turi būti prisiimti socialistiniai išpareigojimai baigti pasirodymą pavasario sėjai ir įvykdyti sėjos planus trumpu laiku, išauginti gausius derlius, įvykdyti visuomeninės gyvulininkystės išvystymo bei jos produktyvumo pakėlimo planus, visuomeninių gyvulininkystės pastatų statybos planus, įvykdyti valstybines prievoles ir organizuoti tarp kolūkių, brigadų ir atskirų kolūkiečių socialistinį lenktyniavimą už prisiimtą išpareigojimų įvykdymą.

Radviliškio rajono Černiachovskio vardo kolūkio narių

K R E I P I M A S I S

į visus Tarybų Lietuvos kolūkiečius ir kolūkietes, žemės ūkio specialistus

Brangūs draugai!

TSKP CK rugsėjo Plenumas iškėlė uždavinį per artimiausius dvejus-trejus metus smarkiai pakelti žemės ūkį, užtikrinti grūdų, mėsos, sviesto ir kitų produktų gamybą tokiais kiekiais, kurie pilnutinai patenkintų gyventojų reikmes maisto produktams, o lengvąją pramonę — žaliavai. Mes turime visus galimumus įvykdyti šiuos uždavinius. Laukuose dirba galinga tarybinė technika. Partijos pašaukti, į kolūkius atėjo agronomai ir zootechnikai. Dabar visa priklauso nuo mūsų, nuo to, kaip sumaniai išnaudosime valstybės suteiktus galimumus, pritaikę praktikoje mokslo bei priešakinio patyrimo pasiekimus. 1954 metai turi tapti lemiamu kovojame už spartų visų žemės ūkio šakų pakėlimą. Geri žemės ūkio kultūrų derliai, aukštas visuomeninės gyvulininkystės produktyvumas padės pagausinti dalyvius Visasajunginėje žemės ūkio parodoje — socialistinio žemės ūkio pergalių apžiūroje.

Apsvarstę savo galimumus visuotiniame kolūkiečių susirinkime, dalyvaujant Radviliškio MTS mechanizatoriams bei žemės ūkio specialistams, mes prisiimame šiuos išpareigojimus:

LAUKININKYSTĖ

Išplėsti 1954 metais grūdinių kultūrų pasėlių plotus 118 hektarų suariant plėšinius, išvalyti 230 hektarų ariamos žemės nuo akmenų.

Išpareigojame viršyti planinį grūdinių kultūrų, linų pluošto, sėmenų ir cukrinių runkelių derlingumą, o laukininkystės brigados, kurioms vadovauja drg. drg. Kižauskas, Petrauskas ir Jasilionis, — gauti po 19–20 centnerių grūdų iš hektaro.

Po to, kai buvo paskelbtas TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimas, mes atlikome tam tikrą darbą žemės ūkio kultūrų derlingumui pakelti. Žieminiai javai pasėti laiku, gerai įdirbtoje ir patręštoje dirvoje. Nuo rudens pradėjome kovoti už sėkmingą pasirodymą pavasariui. Kolūkyje supiltos visų kultūrų sėklos, atremontuotas žemės ūkio inventorių, į laukus vežamos rietinės trąšos. Į laukus bus išvežta 10 tukstančių tonų mėšlo ir durpių. Surinkta 45 tonos paukščių išmatų, 30 tonų srutų ir daug kalkių, pelenų, atsivežta mineralinių trąšų. Kolūkiečiai nutarė atiduoti kolūkiui iš savo kiemų po 3–5 porinius vežimus mėšlo.

Kolūkyje sudarytas agrotechninių priemonių planas. Vasarinių grūdinių kultūrų sėja atlikime per 10 dienų kryžminiu ir siauraciliu būdais. Sėklas šildysime bei vėdinsime, išbeiguosime jas granozonu. Kolūkis jau papildomai patręšė žiemkenčius. Kur leido sąlygos, ten atliktas javų akėjimas. Blogai peržiemoję žiemkenčių sklypai bus papildomai patręšti mineralinėmis trąšomis antrą kartą.

Kruopščiai prižiūrėsime pasėlius vasaros laikotarpiu.

Pernai kolūkis gavo gerus dirbtinio rugių papildomo apdulkinimo rezultatus. Ši priemonė bus panaudota mūsų artelėje ir šiais metais.

600 hektarų plote derlius bus nuimtas kombainais. Visoms derliaus nuėmimo mašinoms pritaikysime grūdų gaudytuvus. Organizuosime griežtą grūdų apsaugą, neleisime, kad būtų derliaus nuostolių. Laiku paruošime kūlimui grendymus, grūdų sandėlius, grūdų džiovyklas.

Rūpindamiesi gausiu 1955 metų derliumi, mes išpareigojame iki birželio 1 d. suarti pūdymus, gerai patręšti juos durpių-mėšlo kompostais ir per visą vasarą laikyti juos švarių. Žieminų kultūrų sėja atliksime aukštu agrotechnikos lygiu, geriausiais terminais. Kolūkis laiku supils žieminų kultūrų sėklos fondus ir

vasarinių kultūrų sėklą 1955 metų derliui.

Lauko darbams mes pilnutinai išnaudosime arklus. Arklių priežiūra pavedama geriausiems arklininkams. Lauko darbų metui arkliais sudaryta pašarų atsarga.

Paskirsime visas jėgas tam, kad vyriausybės nustatyto laiku įvykdytume grūdų ir bulvių pristatymo mylimajai Tėvynei planą, pirma laiko pristatytume pieną, mėsą, daržoves, vilną, kiaušinius ir kitus žemės ūkio produktus, kad parduotume valstybei žymų kiekį gyvulininkystės produktų, o taip pat bulvių ir daržovių miestų darbo žmonėms aprūpinti. Atsižvelgiant į tai, kad valstybė smarkiai pakėlė paruošines bei supirkimo kainas šiems produktams, kolūkis gaus už realizuotą pieną, mėsą, daržoves, bulves dideles pinigines pajamas. Išaugus žemės ūkio artelės visuomeninėms pajamoms, dar labiau pakils ir kolūkiečių materialinė gerovė.

GYVULININKYSTĖ

Praėjusiais metais kolūkis pasiekė tam tikrus laimėjimus gyvulininkystės srityje. Viršytas galvijų, avių ir paukščių skaičiaus padidinimo planas. Šiuo metu šimtui hektarų ariamosios žemės pievų ir ganyklų mes turime 15 galvijų, jų tarpe 10 melžiamų karvių, 80 procentų bandos sudaro Lietuvos juodmargių veislės galvijai. Iš kiekvienos melžiamos karvės vidutiniškai per metus gauta po 1.864 litrus pieno; įvykdytas vilnos prikirpimo planas. 1953 metais mūsų kolūkis pristatė valstybei ir pardavė valstybinėmis supirkimo kainomis daug mėsos, pieno, vilnos, kiaušinių. Vien tik iš gyvulininkystės gauta daugiau kaip pusė milijono rublių pajamų. Visi visuomeniniai gyvuliai laikomi geroje patalpose.

Pastaraisiais metais mes pastatėme dvi tipines 320 vietų karvėdes, 200 vietų kaulidę ir 1.000 vietų paukštide. Fermose įrengtos automatinės girdyklos, mechanizuotas pašarų padavimas ir mėšlo išvežimas. Gyvulininkystės darbuotojai naudoja pašarų šutintuvais, šiaudų kapoklėmis, šakniavaisių smulkintuvais, universaliniu malūnu. Visuomeniniai gyvuliai aprūpinti reikiamu kiekiu stambiųjų, sultingųjų ir koncentruotų pašarų.

Mes vengiame kaitalioti kadrus fermose. Visi fermų vedėjai baigė specialius kursus. Kolūkyje sėkmingai veikia trimečiai agrozootechnikos kursai, kuriuose mokosi visi gyvulių augintojai.

Fermų darbuotojai, kurie viršija planines užduotis, gauna papildomą atlyginimą. Antai, melžėja Blinstrubaitė pernai gavo vien tik kaip papildomą atlyginimą 1.352 litrus pieno ir telyčią; kaulininkė Judeikytė — 9 paršelius; paukštininkė Jasilionienė — 15 vištų ir t. t. Papildomas atlyginimas skatina gyvulių augintojus gerinti darbą, kelti gyvulių produktyvumą.

Mūsų laimėjimai gyvulininkystėje yra nemaži. Tačiau mes anaipol neišnaudojome visų rezervų.

Vystydami socialistinį lenktyniavimą už istorinių TSKP CK rugsėjo ir vasario-kovo Plenumų nutarimų įgyvendinimą, mes išpareigojame:

Padidinti 1954 metais galvijų skaičių 20 procentų, tame tarpe melžiamų karvių — 30 procentų; 145 procentais įvykdyti valstybinį kaulių skaičiaus padidinimo planą. Viršyti plane nustatytą pieno primelžimą iš kiekvienos karvės. Pasiekti, kad kiekvienam šimtui hektarų ariamos žemės gautume po 20 centnerių kaulienos. Pakelti veršelių vidutinį priaugimą per parą iki 700 gramų, o penimų kaulių — iki 600 gramų. Gauti iš kiekvienos mo-

tininės kaulės per metus po 19 paršelių, prikirpti iš kiekvienos avies po 3,5 kilogramo vilnos, gauti iš kiekvienos dėslios vištos po 100 kiaušinių.

Atskiri kolūkio gyvulių augintojai prisiima didesnius išpareigojimus. Melžėjos Liucija Blinstrubaitė ir Aldona Sadauskaitė nutarė primelžti iš kiekvienos karvės po 3.300 litrų pieno; kaulininkė Valė Judeikienė — gauti iš kiekvienos motininės kaulės po 20 paršelių; Stasė Radišauskaitė — pakelti penimų kaulių vidutinį priaugimą per parą iki 650 gramų.

Išpareigojame pakelti zootechnikos kultūrą fermose, išsaugoti visą atsirandantį prieauglį. Galvijus vasarą pervesime į tvartinį-stovyklinį laikymą. Tam įvedame žaliąjį konvejerį iš žieminių vikių ir rugių, vienmečių ir daugiamečių žolių. Organizuosime taip pat kaulių stovyklinį laikymą. Žiemai paruošime gyvuliams 60 tonų vitamininio šieno. Silosui pasėsime 10 hektarų pašarinių kopūstų, 10 hektarų kukurūzų bei saulėgrąžų. Kiekvienai karvei bus paruošta ne mažiau kaip 24 centneriai stambiųjų pašarų, 80 centnerių sultingųjų, tame tarpe 50 centnerių silosų, 8 centneriai koncentratų. Kiekvienai motininei kaulėi paruošime po 9 centnerius vitamininio šieno, 45 centnerius koncentratų, 75 centnerius sultingųjų pašarų, tame tarpe 15 centnerių silosų.

DARŽININKYSTĖ

Partija ir vyriausybė iškėlė didelius uždavinius bulvių ir daržovių gamybai padidinti. Mes išpareigojame šiais metais žymiai viršyti planinį bulvių, kopūstų, agurkų, morkų derlingumą. Bulvės ir daržovės bus pasodintos bei pasėtos kvadratiniais-lizdiniais ir kvadratiniais būdais. Šiais metais kolūkyje papildomai pagaminta 100 insektų rėmų, statomas šiltnamiai. Visus daržovių daigus išauginsime durpių-pūdinių puodeliuose.

Išpareigojame išplėsti visuomeninių sodų plotą 10 hektarų, padidinti bityną 20 šeimų.

STATYBA

Praėjusiais metais kolūkis pastatė dvi tipines karvėdes, kaulidę, paukštide ir eilę kitų ūkinių patalpų. Mūsų artelėje sudaryta 40 žmonių statybinė brigada. Kolūkyje yra mechaninė ir stalių dirbtuvės, 4 sunkvežimiai. Visa tai įgalina daug plačiau išvystyti statybos darbus.

Išpareigojame 1954 metais pastatyti 20 gyvenamųjų namų kolūkinėje gyvenvietėje; 500 tonų talpos grūdų sandėlį; perstatyti senąją karvėdę ir dvi veršides, įrengti jose automatinės girdyklas, mechanizuoti pašarų padavimą bei mėšlo išvežimą.

* *

Prisiimdami išpareigojimus, mes kviečiame visus respublikos kolūkiečius ir kolūkietes, žemės ūkio specialistus išvystyti socialistinį lenktyniavimą už tolesnį žemės ūkio pakėlimą. Pasiuksime, kad 1954 metai būtų lemiamu kovojame už smarkų visų žemės ūkio šakų pakėlimą! Išarsime dirvonus ir plėšinius, smarkiai pakelsime derlius, įdiegdami į gamybą priešakinę agrotechniką bei pirmųjų patyrimą! Duosime šaliai papildomai daug grūdų, sviesto, mėsos, vilnos ir kitų produktų!

Kreipimasis apsvarstytas ir priimtas Radviliškio rajono Černiachovskio vardo žemės ūkio artelės visuotiniame kolūkiečių susirinkime, dalyvaujant Radviliškio MTS mechanizatoriams ir žemės ūkio specialistams.

Visomis priemonėmis vystyti grūdų ūkį

Anksčiau dirbau partijos rajono komiteto propagandos - agitacijos skyriuje. TSKP Centro Komiteto rugsėjo Plenumo nutarimų patikrinęs atvykau dirbti į „Vėžionių“ kolūkį, kad padėjęs kolūkiečiams pakelti visuomeninį ūkį. Visuotinis kolūkio narių susirinkimas man patikėjo kolūkio pirmininko pareigas. Kolūkio ekonomika ir ūkį radau gan apbleistose buklėse. Praeitais metais vidutinis laukų derlingumas tesiekė vos po 4,5 cent iš ha. Visuomeninės gyvulininkystės išvystymo planas neįvykdytas. Stambiųjų raguočių fermos komplektavimas įvykdytas tik 76,4 proc., tame skaičiuje melžiamų karvių — 81,3 proc. Žemi derliai laukininkystėje tiesiogiai atsiliepė ir į visuomeninės gyvulininkystės vystymą. Kolūkis neapsirūpino pakankamu pašarų kiekiu, kad užtikrintų tolimą visuomeninės gyvulininkystės produktyvumo kėlimą. Be to, turimi pašarai nebuvo taupomi, tinkamai paruošiami. Stambiųjų raguočių fermos vedėja E. Krupenkinaitė nevedė pieno produkcijos apskaitos kiekvienai melžėjai ir kiekvienai karvei atskirai. Nesant ūdžių, pašarai būdavo pametami tiesiog ant mėslo. Karvės buvo girdomos vandeniu iš užteršto šulinio. Dėl neteisingai įvestos darbo atlyginimo sistemos, kolūkiečiai buvo suinteresuoti ne darbo kokybe, bet jo kiekybe. Stambiųjų raguočių fermos vedėja E. Krupenkinaitė buvo suinteresuota ne karvių išmilžio padidėjimu, o tik išdirbtu darbdarinių skaičiumi. Būdamas stambiųjų raguočių fermos vedėjas, ji tuo pačiu buvo ir melžėja, ir kolūkio raštinės valytoja. Savaimė aišku, kad kelių pareigų E. Krupenkinaitė negalėjo gerai atlikti. Šėrikas K. Krupenkinas prižiūrėjo tris veislinius bulius, stambiųjų raguočių prieauglį, tame skaičiuje versingas telyčias, ir 12 darbdarinių už verselio priėmimą iš pirmatėlės karvės atitekdavo ne melžėjai, o tik šėrikui. Buvo ir daugiau trūkumų, kuriuos teko pašalinti.

LAIKU ATLIKTI PAVASARIO SĖJA

Prasidėjo laukų darbai. „Vėžionių“ kolūkis šiais metais pavasario sėją sutinka labiau pasiruošęs, negu pernai. Laiku užbaigtas inventorius remontas. Kalvis P. Sasnauskas atremontavo plūgus, akėčias ir daug kito žemės ūkio inventoriaus. Kolūkiečiai A. Nanyš ir J. Murdukas atremontavo vežimus, pavalkus ir kitus pakinktus. Arklių fermos vedėjas P. Jugulys užtikrino tinkamą traukiamosios jėgos paruošimą. Visi darbiniai arkliai yra gerai kuno stovyje. Žemės ūkio inventorių ir arkliai pritvirtinti laukininkystės brigadoms. Nuo žiemkenčių pasėlių nuleidome vandenį,

V. BARONAS „Vėžionių“ kolūkio pirmininkas

įsėjome daugiametės žoles ir atlikome papildomą jų tręšimą mineralinėmis trąšomis. Sėkla išvalyta, jos daigumas patikrintas. Bulves sodinsime tik atsparios ligoms „Ostbota“ veislės sėkla, kurią mainų būdu gavome iš „Aušros“ kolūkio. Jei B. Pėžos vadovaujamoje I laukininkystės brigadoje pereinamais metais derlingumas siekė 8 cent iš ha, tai G. Prakofjevo vadovaujamoje III laukininkystės brigadoje kai kuriuose plotuose vos gražinta sėkla. Žemi derliai gauti todėl, kad sėja buvo atlikta vėlai ir blogai paruošta žemė. Be to, sėkla buvo užteršta piktžolėmis, nebeicuota. Nebuvo paisoma ir sėjomainų. Kupiškio MTS mechanizatoriai traktorininkai P. Prakofjevas, P. Vapšys žemą kokybę suarė dirvas, o laukininkystės brigados brigadininkas G. Prakofjevas į tai nereagavo. Be to, eilė kolūkiečių, kaip A. Ivanovienė, R. Archipovaitė, K. Kaleinikovas, A. Kaleinikovas ir kiti, naikino visuomeninius pasėlius, ganydami juose savo nuosavus gyvulius. Dėl laukininkystės brigados brigadininko J. Jurėno nerūpestingumo daugiau kaip nuo 10 ha nenuimtas laiku linų pluošto derlius nustojo savo vertės. Visi šie trūkumai kolūkinėje gamyboje buvo prileisti dėl to, kad kolūkio valdyba nepakankamai gilinosi į visas kolūkinės gamybos šakas, neoperatyviai vadovavo laukininkystės brigadoms.

Kad užtikrinti sąvalaikį pavasario sėjos atlikimą ir paspartinti darbų vykdymo tempus, išsiskyrė į socialistines lenktynes kovoje už aukštus derlius kaimyninį „Mituvos“ kolūkį. Šiuo metu kolūkyje vyksta socialistinis lenktyniavimas Gegužės Pirmosios garbei. Pasiruošiamųjų pavasario darbų vykdyme pirmauja Matuzevičiaus vadovaujama II laukininkystės brigada. Nuo jos neatsilieka ir IV laukininkystės brigada (brigadininkas P. Daukas).

IDIEGTI PRIEŠAKINIUS DARBO METODUS LAUKININKYSTĖJE

Kolūkio valdybai didelė parama kovoje už aukštų derlių išauginimą teikia kolūkio agronomas V. Binkis. Jo vadovaujami laukininkystės brigadų brigadininkai šiais metais pradės sėjomainų įgyvendinimą. Visas bulves nutarėme pasodinti tik kvadratinio-lizdinio būdu. Kolūkio agronomo V. Binkio, kolūkiečio P. Petrulio ir kalvio P. Sasnausko iniciatyva pasigaminome penkiaėlį ratinį žymėtuva. Jo panaudojimas įgalins atlikti bulvių sodinimą kvadratinio-lizdinio būdu prieš bulvių sodinimą mėslo apvežtoje dirvoje. Ruošiasi sėjai ir techninių kultūrų grandys. Cukrinių

runkelių auginimo grandininkai, susipažinę su „Mūsų rytojaus“ kolūkio cukrinių runkelių auginimo grandies grandininko J. Sinkūno patyrimu, numatė priemones šios vertingos techninės kultūros derlingumui pakelti.

Grūdinių kultūrų sėja atliksime sėjamosiomis mašinomis, daugumoje tik siauraciliu bei kryžminių būdu, beicuota sėkla. „Vėžionių“ kolūkio laukuose paskutiniaisiais metais įsigalėjo piktžolės. Joms išnaikinti ir dirvos struktūrai atstatyti patikimiausia priemonė — juodieji pūdymai. Atlikę pavasario sėją, pradėsime kovą su piktžolėmis juoduose pūdymuose, kad tinkamai paruoštus dirva žiemkenčių sėjai.

„Vėžionių“ kolūkio laukuose gausu akmenų, trukdančių lauko darbų vykdymui žemės ūkio mašinomis. Laukų apvalyme nuo akmenų didelę paramą suteiks Kupiškio MTS. Akmenis panaudosime kaip statybines medžiagą visuomeninių pastatų statybai.

PAGRINDINIS DĖMESYS — GRŪDŲ ŪKIO IŠVYSTYIMUI

Nuo grūdinių kultūrų derliaus beveik tiesiog priklauso ir pašarų bazės sudarymas; nuo pašarų — sėkmingas tolimesnis visuomeninės gyvulininkystės vystymas. Praeitų metų kolūkio visuomeninių karvių vidutinis produktyvumas nesiekė daugiau kaip po 1.250 kg pieno iš kiekvienos karvės, kas, žinoma, žymiai mažiau negu planinė užduotis. Ar negalime įvykdyti planinių produktyvumo užduočių? Aišku, galime. Kaip žinoma, produktyvumas priklauso nuo šėrimo, gyvulių priežiūros. Šiais metais ypatingą dėmesį atkreipsime į tvirtos pašarų bazės sudarymą, tiksliai pašarų apskaitą.

Apie 4 tūkstančius rublių pajamų kolūkiui praeitais metais davė paukštininkystė. Šiais metais turime 284 dėslias vištas, kurias rūpestingai prižiūri paukštininkė B. Matulytė. Paukštyną šimet dar daugiau išplėsim. Vien tik žasų numatomė auginti apie 100 štukų. Didelės perspektyvos kolūkyje yra visuomeninei sodininkystei, bitininkystei ir kitoms žemės ūkio šakoms vystyti, tik jos iki šiol nebuvo išnaudojamos. Jų išvystymui skirsime taip pat reikiamą dėmesį.

„Vėžionių“ žemės ūkio artelės nariai deda visas pastangas TSKP CK rugsėjo Plenumo ir TSKP CK vasario-kovo Plenumo nutarimams įgyvendinti. Jie ir toliau kovos už aukštų derlių gavimą, už tvirtą grūdų ūkį, už tolimesnį visuomeninės gyvulininkystės bei kitų žemės ūkio šakų vystymą, toliau stiprins kolūkio visuomeninį ūkį — kolūkiečių materialinio ir kultūrinio gerbūvio pagrindą.

ŽEMĖS ŪKIO ARTELĖS PIRMININKAS — LEMIAMA

FIGŪRA KOLŪKYJE

Kolūkinės gamybos organizatorius Agota Januškienė

Lietuvos TSR. Agota Januškienė, mažžemio valsčiaus duktė, buvo viena pirmųjų respublikoje kolūkių organizatorių. Jai aktyviai dalyvaujant 1948 metais Joniškio rajone kūrėsi Marytės Melnikaitės vardo žemės ūkio artelė.

1950 metais sustambinto „Mūsų ateities“ kolūkio atskaitiniame rinkiminiam susirinkime drg. Januškienė buvo vienbalsiai išrinkta artelės pirmininke. Per trumpą laiką kolūkio pirmininkas išugdė ir sutelkė tvirtą aktyvą, kuris sugebėjo per dvejus metus savo kolūki padaryti pirmaujančiu.

Jau 1952 metais grūdinių kultūrų pasėlių plotas padidėjo 400 hektarų, pakilo laukų derlingumas. Nudžiugino kolūkiečius ir pirmosios žymios pajamos: vien iš gyvulininkystės 1952 metais buvo gauta daugiau kaip 200 tūkstančių rublių, iš techninių kultūrų — 250 tūkstančių rublių pajamų. 1953 metais buvo pasiekti nauji laimėjimai. Išaugo

kolūkinė gyvenvietė. Buvo pastatyta dar viena 130 vietų tipinė karvidė. Baigiamos statyti 500 vietų kiaušidė ir paukštėdė. Padidėjo kolūkio banda, kurioje yra 280 galvijų — žymiai daugiau, negu numatyta pagal planą.

Žymiai pasikeitė kultūrinio atžvilgiu kaimai, kurie sudaro „Mūsų ateities“ kolūki. Čia veikia kolūkinis radijo mazgas, baigiama statyti elektrinė. Dabar beveik kiekviename kolūkiečio name yra radijo imtuvas.

Kolūkio teritorijoje veikia trys pradinės ir viena septinmetė mokykla, keli klubai-skaityklos. Daugelis kolūkiečių vaikų mokosi aukštojo mokslo įstaigose ir technikumuose.

Visose šiose permainose didelį vaidmenį savo darbu suvaidino kolūkio pirmininkas Agota Januškienė. 1954 m. kovo 14 d. ištikimoji lietuvių tautos dukra buvo išrinkta TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatu.



Nuotraukoje (iš kairės į dešinę): kolūkio agronomas O. Juškaitė, kolūkio pirmininkas A. Januškienė ir buhalteris A. Mikulius svarsto einamuosius reikalus. J. Baltmano nuotr. (ELTA).

SIENINĖS SPAUDOS APŽVALGA

„Laisvės“ kolūkyje neįvertinama sieninė spauda

Pereinamais metais „Laisvės“ kolūkio valdyba maždaug du kartus per tris mėnesius leido sienlaikraštį „Komunizmo gairės“. Kitokia padėtis šiemet. Šiais metais pirmas sienlaikraščio numeris išleistas vos kovo mėnesį. Jis išimtinai skirtas rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, kolūkio pasiektiems laimėjimams atskleisti. Tas aišku gerai. Tik negerai, kad kolūkio valdyba, sienlaikraščio redakcinė kolegija, keldama kolūkio pasiekimus, užmiršo tai, kas svarbiausia — trūkumus.

Kolūkis gan lėtai vykdo pasirėngiamuosius darbus pavasario sėjai. Nors sėja čia pat, bet sėkla sėjai pilnumo neparuošta: ne visa aukštos kokybės, daugumoje nebeicuota. Kolūkyje nepatenkinamai vyksta trąšų sukaupimas ir išvežimas į laukus. Trūksta pavalkų ir tokio, palyginti, smulkans važiuojamojo inventoriaus, kaip vadelių,

pakeliamų ir kt. Kolūkyje neretai pažeidžiami žemės ūkio artelės įstatai.

II laukininkystės brigadoje šėriko B. Jakšto atvežtus šiaudus, skirtus pakratyti visuomeniniams teikiams, grobsto A. Sipavičienė ir jos duktė G. Sipavičiūtė. Visa tai puikiai žino fermos vedėjas Feliksas Jėčka, tačiau jis nesiima priemonių visuomeniniam turtui apsaugoti. Tačiau sienlaikraščio redakcinė kolegija nei pereinamais metais, nei šiais metais nekovoja su visuomeninio turto grobstytojais, darbo drausmės pažeidėjais.

Kolūkio valdyba privalo artimiausiu metu, prieš prasidedant pavasario lauko darbams, sudaryti naują redakcinę kolegiją ir jai pavesti kovingą sienlaikraščio numerio išleidimą. Kritika, jeigu ji bus privesta iki galo, padės pačiai kolūkio valdybai kolūkio ūkiniai-organizaciniai stiprinimo darbe.

MUMS RAŠO

Revizijos komisijai „nematant“

„Mituvos“ žemės ūkio artelėje pasitaiko grubių žemės ūkio artelės įstatų pažeidimo faktų, su kuriais dar mažai kovojama. Stai, tūli P. ir L. Keršuliai, veikiami privačiasavininkų nuotaikų, iš kolūkio pievų prisigrobstyti pašarų šeria savo asmeninius gyvulius. Be to, jie beveik nedalyvauja kolūkinėje gamyboje, neturi išdirbę darbdienų minimumo.

Nesąžiningai atlieka savo pareigas ir kolūkio stambųjų raguočių fermos vedėjas J. Vaitiekūnas, kuris kartu su Lankminiškių pievo nugriebimo punkto vedėja Balaišiene grobsto visuomeninį pieną. Pavyzdžiui, kolūkio melžėjų P. ir J. Kukulaičių nusiskundimu dėl sistemingai pasikar-

tojančio pieno trūkumo buvo pasvertas primelžtas pieno kiekis ir patikrintas su punkte priimtu kiekiu. Pasirodė, kad trūksta... 40 kg (!). Tačiau kolūkio revizijos komisija, jos pirmininkas Lažys nesiėmė konkrečių priemonių visuomeninio turto grobstytojams sudrausti. Smulkiau panagrinėjus padėtį paaiškėja, kad individualinės nuotakas, žemės ūkio artelės įstatų pažeidimus skatina revizijos komisijos pirmininko Lažio elgesys, kuris į panašius pasireiškimus žiūri pro degtinės stikliuką. Reikėtų naujai kolūkio valdybai į visa tai atkreipti dėmesį ir trūkumus, trukdančius visuomeninio ūkio stiprėjimui, nedelsiant pašalinti.

J. KUNDARKIS

Pašarų grobstytojai

Dėl tinkamos visuomeninių pašarų apskaitos nebuvimo „Pakupio“ kolūkyje dabartiniu metu jaučiamas pašarų trūkumas. Nemaža šieno kolūkio pievose pereiną vasarą prisišienavo ir nekolūkiečiai, kaip J. Kirda, K. Kazakevičius ir kt. Visuomeniniams gyvuliams skirti pašarai buvo laikomi neužrakinamuose sandėliuose, ko pasekoje pasitaikė grobstymo faktų. Nesant reikiamos pašarų kontrolės, nemaža visuomeninių pašarų iššvaistė ir gyvulininkystės fermų darbuotojai. Pavyzdžiui, arklių fermos šerikai J. Laužikas ir K. Cibulskis prileido 25 t vi-

suomeninių pašarų trūkumą. Aišku, visuomeniniams pašarais jie šėrė ir savo asmeninius gyvulius, didelę jų dalį iššvaistė. Panašiai pasielgė ir kolūkio I laukininkystės brigadininkas G. Totorytė, iššvaistydama 6 t jai patikėto visuomeninio pašaro. Tačiau buvę kolūkio vadovai taikstėsi su šia padėtimi.

Žemės ūkio artelės nariai teisėtai pasipiktinę šių visuomeninio turto grobstytojų kenkėjiškais veiksmais ir reikalauja, kad naujoji kolūkio valdyba imtųsi konkrečių priemonių savivaliojams sudrausti.

K. STASIŪNAS

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Beširdis vadovas“

Tokių pavadinimų korespondencija tilpo „Stalino keliu“ Nr. 15 (781). Joje buvo iškeltas beširdiškas „Aukštaičių“ žemės ūkio artelės valdybos pirmininko K. Petrausko elgesys.

Gautas atsakymas, kad kritika K. Petrausko adresu yra teisinga. Jo elgesys buvo apsvarstytas partinės organizacijos susirinkime. K. Petrauskui pareikštas papeikimas su įrašymu į asmens dokumentus.

TSRS žemės ūkio elektrifikavimas

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė visuomet skyrė didžiulį dėmesį šalies, ypač žemės ūkio elektrifikavimui. Dar pirmaisiais Tarybų valdžios metais V. I. Lenino iniciatyva buvo paruoštas vieningas valstybinis pramonės ir žemės ūkio gamybos elektrifikavimo planas. Tai buvo garsusis „GOELRO“ planas — valstybinis Rusijos elektrifikavimo planas. Nuo šio plano, pagal kurį buvo numatyta pastatyti 30 stambiųjų elektrinių, iki Dniepro hidroelektrinės ir didingųjų hidrotechnikos įrenginių prie Volgos, Kamos, Angaros — toksai yra šlovingas mūsų šalies elektrifikavimo kelias.

„KOMUNIZMAS, — sakė Vladimiras Iljičius, — TAI YRA TARYBŲ VALDŽIA PLIUS VISOS ŠALIES ELEKTRIFIKAVIMAS“. Įgyvendindama didžiulius Lenino nurodymus, tarybinė liaudis pasiekė didelius laimėjimus vystant elektrifikavimą.

TSKP CK rugsėjo Plenu-

I. A. BUDZKO
Technikos mokslų daktaras

mas pabrėžė svarbią elektrifikavimo reikšmę toliau stiprinant žemės ūkio materialinę-techninę bazę. Žemės ūkio elektrifikavimo darbai turi būti plečiami geriau išnaudojant esamų kaimo elektrinių elektros energiją, prijungiant MTS, kolūkius ir tarybinius ūkius prie pramonės energijos sistemų, o taip pat statant naujas kaimo elektrines, vėjų variklius. Plenumas nurodė, kad elektros energija žemės ūkyje turi būti naudojama pirmiausia gamybiniais tikslais.

Naudodami elektros energiją visuomeniniame ūkyje, kolūkiai sutaupo daug darbdienų. Pavyzdžiui, vien tiksliai automatinė elektrinė vandens siurbkla žymiai sumažina darbo panaudojimą vandens tiekimui ir gyvulininkystės fermas. Ukrainos TSR Čerkasų srities Kamenkos rajono kolūkyje „Žovten“ anksčiau per žiemą

vandens tiekimui gyvuliams buvo sunaudojama 2.200 darbdienų. Dabar šiam darbui tesunaudojama 180—200 darbdienų.

Tarybiniai mokslininkai ir konstruktoriai sukonstravo geriausią pasaulyje elektrinę melžimo mašiną. Ji palengvina melžėjų darbą, jos dėka fermose bereikia dvigubai mažiau žmonių. Aivių kirpimo darbas trunka neilgai, bet yra labai įtemptas. Elektrinio kirpimo naudojimas trigubai padidina darbo našumą. Elektriniu būdu žemiau nukerpant vilnas, jų išeiga yra vidutiniškai 10 procentų didesnė.

Platesniu mastu naudojama elektros energija grūdų kūlimo ir valymo darbams. Pernai šalyje veikė daugiau kaip 8 tūkstančiai elektrinių kūlimo agregatų. Elektros energijos naudojimas javų kūlimui sumažina darbininkų skaičių grendyme 4 kartus.

Žymiai sunkiau panaudoti elektros energiją judančiųjų mašinų darbui — ariant,

sėjant, kultivuojant, nuimant derlių. Tai paaiškina ma tuo, kad prie judančių mašinų sunkiau prijungti elektros energiją. Tačiau tarybiniai mokslininkai įveikia ir šiuos sunkumus. Kai kuriose MTS arimo darbams sėkmingai naudojami elektriniai traktoriai, kurie turi daug pranašumų, palyginti su šiluminiais. Elektriniams traktoriais nereikia skysto kuro, jie sunaudoja žymiai mažiau tepalų.

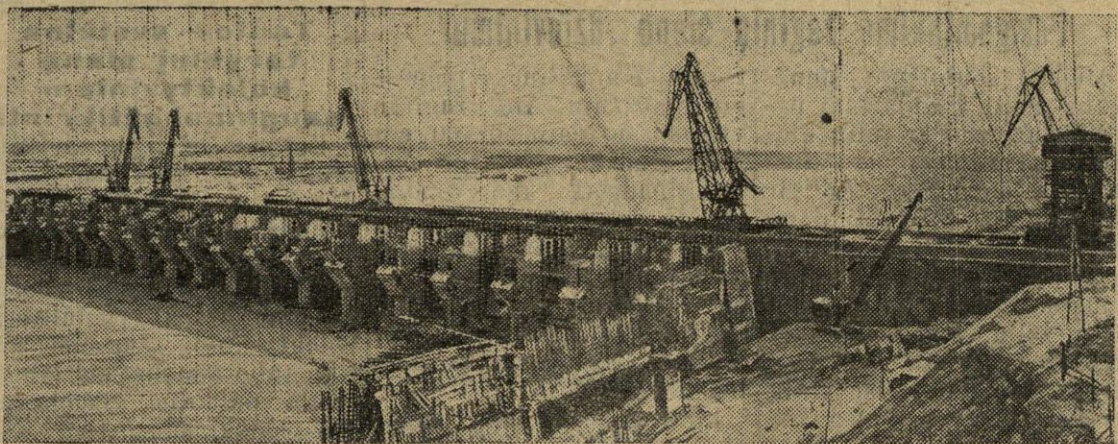
Elektrinių traktorių naudojimo patyrimas, sukauptas Korskun-Ševčenkovo, Rybnovo ir Baženovo mašinų-traktorių stotyse, įgalino pradėti statyti elektros mašinų-traktorių stotis—EMTS. Pirmosios tokios EMTS — Mečetnovo ir Dubencovo — steigiamos rajonuose arti Čimlinskos hidroelektrinės. Šios stotys pagrindinius lauko darbus atliks elektriniais traktoriais, elektriniais kombainais ir kitomis elektrifikuotomis mašinomis.

Pateiktieji pavyzdžiai rodo, kokią didelę reikšmę turi elektros energijos naudojimas žemės ūkio gamyboje. Pirmiajančiuose kolūkiuose

elektros energija neretai naudojama atliekant apie 40 įvairių darbų gamyboje ir buityje. Antai, Pamaskvyje, Lenino rajono Vladimiro Iljičiaus vardo kolūkyje elektrifikuoti 36 gamybos procesai. Plačiai naudojamas elektros energija, kolūkis per metus sutaupo 66 tūkstančius darbdienų, 22 tūkstančius arklio darbo dienų ir 50 tonų variklinio kuro.

Elektrifikavimas, palengvindamas kolūkiečių darbą ir pagerindamas jų buitį, padeda kelti jų gerovę, padeda kelti kaimo kultūrą. Vykdamas elektrifikavimą atsiranda naujos specialybės kolūkiniame kaime. Kaimo darbo žmonių namuose dabar yra daug radijo imtuvų, elektrinių lygintuvų, plytelių bei kitų buitinių prietaisų.

Tolesnis kaimo elektrifikavimo vystymas padės sėkmingai įgyvendinti Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės nutarimus — didingą visų žemės ūkio šakų smarkaus pakėlimo programą.



Kamos hidroelektrinės statyboje užbaigama galingos gelžbetoninės vandens užliejamosios užtvankos statyba ir rengiamas paleidimui pirmasis šliuzas, kuriuo jau šiais metais bus praleisti Kamos upe plukdomi sieliai. Nuotraukoje: viršutinės vandens užliejamosios užtvankos dalies bendras vaizdas.

B. Vizulio nuotr.

(TASS).

Gerai prižiūrimi
arkliai

„Vienybės“ kolūkio valdyba (pirmininkas V. Grikenis), prieš pradėdama pavasario lauko darbus, atkreipė reikiamą dėmesį į traukiamąją jėgą. Arkliams buvo padidintas pašaro davynys, pagerinta jo kokybė. Dabar, šalia kito pašaro, kiekvienam arkliui per dieną išduodama po 2 kg avižų. Blogesnės kokybės šienas pagardinamas avižieniais miltais.

Arklių šerikai L. Šeštakas, P. Kibas, Makštelė ir kt. rūpinasi ir arklių kūno stoviu. Arkliai nuolat, kas 4—5 dienas, valomi, šukuojami.

A. JONAITIS

TRUMPAI

Stropiai prižiūri arklius „Mūsų rytojais“ kolūkio I laukininkystės brigados arklių šerikai K. Andrijauskas ir L. Valala. Jie arklius šeria ir girdo prisilaikydami nustatytas darbovarkės. Tvariose laiku pakeikiama, palyginamas mėšlas po arklių kojomis.

Z. BULOTAITE

Įvyko sporto kolektyvo narių susirinkimas, skirtas pasiruošimui patasario sporto sezonui, Adomynės septynmetėje mokykloje. Alf. Kurkulis, Ald. Magylaitė, J. Šilinis, A. Šemėnas ir kt. susirinkime kėlė trūkumus, davė pasiūlymų sporto kolektyvo veiklos suaktyvinimui.

St. ŽEMAITIS

Gegužės Pirmosios garbei

Kupiškio mieste vyksta naujų gyvenamųjų pastatų statyba. Ypač sparčiu tempu vykdoma naujojo namo statyba Kalinino gatvėje. Šio namo statybininkų tarpe Tarptautinės darbo žmonių šventės—Gegužės Pirmosios garbei išsivystė socialistinis lenktyniavimas. Priešakiniai darbininkai — mūrininkai A. Kazlauskas ir

St. Skaburskis, pritaikę dviejų statybos būdą, dienos išdirbio normas įvykdė 150—180 proc.

Statybininkų brigada, vadovaujama brigadininko J. Silicko, įsipareigojo iki Gegužės Pirmosios užbaigti naujojo pastato sienų statybą. Ši savo socialistinį pažadą darbininkai-statybininkai garbingai ištesės.

A. ŽVIRNYS

Mechanizuojamos fermos

Nemažų laimėjimų vystant visuomeninę gyvulininkystę pasiekta „Aušros“ žemės ūkio artelėje. Kolūkyje pilnai sukomplektuotos visos visuomeninės gyvulininkystės fermos. Tinkamos visuomeninės gyvulininkystės darbuotojų priežiūros dėka kyla gyvulių produktyvumas. Gerai vadovauja kiaulių fermai A. Nekiūnaitė. Pašaro kiaulėms kokybės pagerinimui bei darbo palengvinimui fermoje įrengti

4 automatiniai šutintuvai, kuriuose bulvės susutrinamos garu per 15—20 min.

Pilnai paruošta medžiaga ir kitų visuomeninės gyvulininkystės fermų mechanizavimui. Iki Gegužės Pirmosios kolūkyje numatoma įrengti automatinės girdyklas 100 vietų tipinėje karvidėje. Čia taip pat bus įrengti kabamieji transporteriai pašaro pristatymui.

A. GRICIUS

Abiturientai — saviveiklininkai

Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos XI klasių moksleiviai, vadovaujant XIc klasės moksleiviui Alg. Veblauskui, pastatė M. Baratašvili 4 veiksmų 5 pa-

veikslų komediją „Žiogas“ (vertimas XIc klasės moksleivio S. Kišūno). Moksleiviai su pasisekimu pasirodė Kupiškėje, „Pirmūno“ kolūkio nariams.

B. GRICIUS

AGRONOMO PATARIMAI

Pasigaminkime žaginių šieno džiovintumui

Mūsų respublikoje šienapjūtės metu dažniausiai pasitaiko gausūs kritulių kiekiai arba nepastovūs oras. Sėjamos daugiametės ir vienmetės žolės turi daug stambių ir sultingų stiebų. Todėl jos žymiai ilgiau džiuos, kaip natūralinių pievų žolių šienas. Jei pievų žolę išdžiūsta per 2–4 dienas, tai dobilai ar vikių-avių mišinys tik per 7–12 dienų. Esant lietingam orui, dobilų ar vikių-avių mišinio šienas reikia bent po keletą kartų vartyti. Smulkesni lapai ar žiedai greičiau išdžiūsta, ir jie, bevertant šieną, nubyra. Be to, didelius maisto medžiagų kiekius išplauna lietus. Dėl to šienas nuostoją daug vertingų maistinių dalių. Labai lietingais metais dažnai pasitaiko, kad visai nebėra galimybių išdžiovinti šieną, ir jis lauke sugenda.

Lietuvos TSR Mokslų akademijos žemės ūkio instituto tyrimų duomenys rodo, kad normaliomis oro sąlygomis ant žemės išdžiovinti raudonieji dobilai turi apie 30 proc. pašarinių vienetų ir apie 40 proc. virškinamųjų azotinių medžiagų mažiau, negu džiovinti ant žaginių.

Džiovinant žolę ant žaginių sudaromos palankiausios sąlygos žolei vienodai džioti, nereikia bereikalingai džiuos žolės vartyti, nenutrupinami lapeliai bei žiedai, džiuos žolės pagrindinė masė apsaugoma nuo žalingos lietaus ir rasos įtakos, jame išsilaiko žymi dalis karotino, C vitamino, ir džiuosiant pasigamina nemaža D vitamino. Dėl to toks šienas yra pilnavertis visų gyvulių pašaras žiemą.

Džiovinimas ant žaginių padeda išgelbėti šieną ir blogiausiomis oro sąlygomis.

Prieš kraunant žolę ant žaginių, paprastai ji apvytinama pradalguose. Kai žali lapeliai pradeda suktis, riestis, žolę kraunama ant žaginių. Kraunant apvytusią žolę, reikia daug mažiau žaginių, nes ją galima labiau suspausti ir storiiau sukrauti. Apvytusią žolę greičiau džiuos, ir šienas esti žymiai geresnės kokybės. Tik ypatingai nepalankiomis oro sąlygomis, kai neįmanoma nupiauta žolę tinkamai apvytinti ant žemės, ją galima krauti ant žaginių tuoj nupiovus. Tačiau tokiu atveju reikia naudotis tik žardinio tipo žaginiams.

Apvytusią žolę reikia sukrauti ant stoginių arba žardinio žaginių taip, kad ji neliestų žemės, o apačioje būtų tarpas tarp šieno ir žemės bent 30–50 cm. Žolę kraunama 40–50 cm storumo sluoksniais, persveriant ją į abi kartelių puses. Reikia žiūrėti, kad sukrauto žaginio šonai būtų lygūs, be įdubimų. Varpinės žolės kraunamos sto-

resniu, o ankštinės—plonesniu sluoksniu. Ant žaginio viršaus susidaro 50–60 cm žolės sluoksnis, kuris nusmailinamas, kad vanduo nuo jo lengviau nutekėtų. Sukrauta žaginių, ypač jei numatomas lietus, patariama lengvai apgręžti grėbliu. Gerai sukrauto žaginio ir ilgai trunkas lietus neperlyja.

Lietingais metais žaginiuose patartina džiovinti ne tik dobilų ar vikių-avių mišinio šieną, bet taip pat ir ankštines kultūras ir net vasarojū.

Tarybų Lietuvoje daugiausia paplitę stoginiai ir šakotiniai žaginiai. Stoginiai žaginiai gaminami iš 6–8 cm storio kartelių. Vienai stoginio žaginio pusei reikia 7 štukų 260 cm ilgio kartelių. Visam žaginiui reikia 14 tokių kartelių. Dvi stoginio žaginio pusės suneriamos ir gaunasi žaginis, panašus į stogą. Ant vieno stoginio žaginio galima išdžiovinti 200–250 kg šieno.

Šakotiniai žaginiai dar paprastesni už stoginius. Įmama 220–250 cm ilgio ir 7–10 cm storio krūmo kartelių. Sakos nukertamos 10–15 cm atstume nuo šakų pažasties, ir tokios trys kartelės susstatomos piramidės tvarka. Jei yrareikalas, piramidės viršūnė surišama viela. Piramidės apačioje, 60–70 cm virš žemės paviršiaus guldamos šoninės kartelės ir statomos į specialiai padarytas iš storos vielos kilpas. Ant šakotinių žaginių vienos štukos su džiuojama 150–200 kg šieno. Šakotiniai žaginiai yra tuo patogūs, kad juos lengva išardyti, nuvežti į kitą vietą ir vėl susstatyti.

Kiekviename kolūkyje yra pakankamai suaugusių krūmų, tinkančių žaginių gamybai. Reikia tik, kad kolūkių valdybos ir laukininkystės brigadininkai daugiau parodytų iniciatyvos ir panaudotų krūmus naujų žaginių gamybai ir turimų senų remontui.

Dabartiniu metu kolūkių valdybos ir laukininkystės brigadininkai turėtų susirūpinti žaginių gamyba ir senų žaginių remontu. Reikia paskirti du-tris senesnio amžiaus kolūkiečius, pavedant jiems per kelias savaites pagaminti reikiama žaginių kiekį. Žaginių gamybos planą turėtų apsvaistyti kolūkių valdybos savo posėdyje, duoti darbo užduotis laukininkystės brigadininkams ir kontroliuoti, kad jie jas įvykdytų.

Pagaminti reikiama kiekį žaginių ir juos tinkamai panaudoję šieno džiovinimui, žymiai pakelsime pašarų kokybę, sutaupysime taip brangų laiką šienapjūtės metu.

Ag. Br. RAMŪNAS

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Tautos sveikina tarybinį planą kolektyviniam saugumui užtikrinti

Keturių užsienio reikalų ministrų Berlyno pasitarime Tarybų Sąjunga iškėlė „Bendraeuropinės sutarties dėl kolektyvinio saugumo Europoje“ projektą. Tarybiname projekte pasiūlyta kolektyvinio saugumo užtikrinimo sistema vis labiau remia pasaulio visuomenę. Tai paaiškinama tuo, kad pasaulio tautos, gyvybiškai suinteresuotos savo saugumo užtikrinimu, laiko tarybinius pasiūlymus veiksmingomis taikos sustiprinimo ir agresijos išvengimo garantijomis.

Visiškai kitiems tikslams yra skirti vadinamieji Jungtinių Valstybių ir kitų Vakarų valstybių „gynybiniai“ planai, visų pirma „Europos gynybinės bendrijos“ sukūrimo planas.

„Europos gynybinė bendrija“ jos organizatorių sumanymu turi būti uždara šešių Europos šalių (Vakarų Vokietijos, Prancūzijos, Italijos, Belgijos, Olandijos ir Liuksemburgo) karinė grupuotė, turinti vadinamąją „Europos armiją“. Svarbiausią vaidmenį šioje armijoje numatyta suteikti atkuriamoms Vakarų Vokietijoje ginkluotosioms pajėgoms su buvusiais hitleriniais generolais priešakyje. Tai reiškia, kad planai sudaryti „Europos gynybinę bendriją“, kurios tikslas yra atkurti Vakarų Vokietijoje hitlerinio tipo karinę mašiną, prieštarauja tarptautinės taikos sustiprinimo interesams ir yra skirti naujo karo paruošimo tikslams.

Tokia pat uždara karinė grupuotė atrodo ir „Šiaurės Atlanto sutarties organizacija“ jos dabartine forma. Tą faktą, kad toji organizacija nėra „gynybinė“, pripažįsta ir buržuazinė spauda. Antai, anglų buržuazinis laikraštis „Deili miror“ atvirai rašo, kad „Šiaurės Atlanto sutarties organizacija“ tikrovėje yra „nukreipta išimtinai prieš Rusiją“.

Tautos pažūrėjo į JAV bei kitų Vakarų valstybių „gynybinius“ planus su nepasitikėjimu, o demokratine spauda demaskuoja juos kaip išraišką Amerikos monopolijų siekimo sudaryti Vakarų Europoje karines grupuotes, priešiškas Tarybų Sąjungai ir liaudies demokratijos šalims, ir sustiprinti tarptautinį įtempimą.

Visiškai kitokius atgarsius tautų tarpe sukelia tarybinis pasiūlymas sukurti Europoje kolektyvinio saugumo sistemą. Tarybų Sąjunga pasiūlė, kaip pareiškė savo kalboje Berlyno pasitarime V. M. Molotovas, „sudaryti vieningą stovyklą visų Europos valstybių, siekiančių užtikrinti savo saugumą ir sustiprinti taiką Europoje“. Tarybų Sąjungos pasiūlytos bendraeuropinės sutar-

ties dėl kolektyvinio saugumo dalyviais galėtų būti visos Europos valstybės, jų tarpe Vokietija. Europos saugumas garantuojamas, sutinkamai su tarybinio projekto, tuo, kad, užpuolus kurį nors iš sutarties dalyvių, kiti jos dalyviai taikiai atkurti ir palaikyti suteikia užpultajam pagalbą visomis prieinamomis priemonėmis, įskiriant ginkluotąsias pajėgas. Visiškai aišku, kad dabartinėmis sąlygomis tokia sistema užtikrintų visų Europos tautų saugumą.

Tarybų Sąjungos, Anglijos, JAV ir Prancūzijos užsienio reikalų ministrų Berlyno pasitarime trijų Vakarų valstybių atstovai atmetė tarybinį pasiūlymą dėl kolektyvinio saugumo Europoje sistemos, iškėlė prieš jį eilę prieštaravimų.

Tarybinė vyriausybė savo kovo 31 d. notoje Vakarų valstybėms vėl nurodė, kaip svarbu sukurti kolektyvinį saugumą Europoje. Atsižvelgdama į Vakarų valstybių iškeltus prieštaravimus, Tarybų Sąjunga sutiko su tuo, kad Jungtinės Valstybės taip pat dalyvautų „Bendraeuropinėje sutartyje dėl kolektyvinio saugumo Europoje“. Be to, Tarybinė vyriausybė pareiškė, kad ji „pasirėngusi apsvaistyti kartu su suinteresuotomis vyriausybėmis klausimą dėl TSRS dalyvavimo

Šiaurės Atlanto sutartyje“. Tuo atveju, jei Tarybų Sąjunga įstotų į „Šiaurės Atlanto sutarties organizaciją“, pastaroji, be jokio abejojimo, netektų savo agresyvios esmės, o tai turėtų didelę reikšmę taikai tautų tarpe sustiprinti.

Nepaisant kovo 31 d. tarybinės notos teiginių neginėjamo įtikinamumo, JAV ir Anglijos valdantieji sluoksniai pažūrėjo į Tarybų Sąjungos pasiūlymus neigiamai. Tačiau Europos tautos yra gyvybiškai suinteresuotos, kad tokia sistema būtų sukurta. Net buržuazinė spauda nenoromis sutinka su tuo, kad tarybiniai pasiūlymai turi „didelį veiksmingumą“ ir „patrauklią jėgą“. Kai dėl demokratinių šalių visuomenės, tai ji su džiaugsmu sveikina TSRS pasiūlymus. Tie pasiūlymai, rašo kinų laikraštis „Guanminžibao“, susilaukė plataus atgarsio ir pasaulio viešosios nuomonės paramos, nes jie reiškia labai svarbų indėlį ginant taiką Europoje ir užkertant kelią naujam karui.

Užsienio atgarsiai į Tarybinės vyriausybės kovo 31 d. notą liudija apie tai, kokią itin svarbią reikšmę turi ir kiek pribrendęs yra veiksmingos kolektyvinio saugumo sistemos sukūrimas.

S. IVANOVAS

L. e. redaktorius p. A. SAKALAUSKAS

Kupiškio rajono kino maršruto grafikas

1954 m. balandžio mėn. antrai pusei

Eil. nr.	Vietovės pavadinimas	Data	Kino filmo pav.	Eil. nr.	Vietovės pavadinimas	Data	Kino filmo pav.
Kilnojamo kino Nr. 1 (kino mechanikas B. Bolna)				Kilnojamo kino Nr. 2 (kino mechanikas L. Vaitiekūnas)			
maršrutas				maršrutas			
1	Paketuriai	18	„Jų buvo penketas“	1	Invalidų namai	18	„Nepaprasta draugystė“
2	Didžprūdėliai	19		2	Sėpeta	18	
3	Šiauriai	20		3	Gaigaliai	19	
4	Salteniai	21		4	Pelyšiai	19	
5	Terpeikiai	22		5	Simonys	20	
6	Palėvenė	23		6	Būtėnai	21	
7	Subačiaus st.	24-25		7	Adomynė	22	
8	Subačiaus mst.	26		8	Bugailišiai	23	
9	Maksvyčiai	27		9	Simonys	24	
10	Morkūniškis	28		10	Migonys	25	
11	Kupiškio MTS	29		11	Starkonys	26	
Kilnojamo kino Nr. 3 (kino mechanikas P. Galvanauskas)				Kilnojamo kino Nr. 4 (kino mechanikas A. Eidukas)			
maršrutas				maršrutas			
1	Aukštupėnai	18	„Putinių giraitė“	1	Slavinėškis	18	„Imperatoriaus kepejas“
2	Vėžionys	19		2	Skodiniai	19	
3	Zaideliai	20		3	Kėginiai	20	
4	Palėvenėlė	21		4	Puponys	21	
5	Virbališkis	22		5	Skapiškio MTS	22	
6	Laukminiškiai	23		6	Tatkonys	23	
7	Jutkonys	24		7	Skapiškio st.	24	
8	Biliūnai	25		8	Vaduvas	25	
9	Vėželiai	26		9	Vederišiai	26	
10	Kuosėnai	27		10	Juodpėnai	27	
11	Pyragiai	28		11	Butkūnai	28	
				12	Papiliai	29	

Kultūros skyriaus vedėjas